

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015. Β' ΛΟΥΚΑ

Ιεροθέου αρεοπαΐτου, Α' Επισκόπου Αθηνών
Έτος 8^ο Τεύχος 357

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ

Σήμερα ο Κύριος μάς ομιλεί, μέσα από την περικοπή του Ευαγγελίου του Λουκά, για την εντολή της αγάπης. Και ξεκινά προτρέποντάς μας να συμπεριφερόμαστε στους συνανθρώπους μας όπως ακριβώς επιθυμούμε και οι άλλοι να συμπεριφέρονται προς εμάς, δηλαδή μας λέει ότι αν θέλουμε οι άνθρωποι να μάς αγαπάνε, να μάς σέβονται, να μάς συγχωρούν, τότε κι εμείς πρώτοι θα πρέπει να είμαστε άνθρωποι της αγάπης. Γιατί, συνεχίζει, αν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, όπως κάνουν οι αμαρτωλοί, και κάνετε καλό μόνο σε εκείνους που σας φέρονται καλά, τότε μέσα σας δεν υπάρχει η χάρις του Θεού. Αν δανείτε σ' εκείνους από τους οποίους περιμένετε να έχετε απολαβές, όπως κάνουν οι αμαρτωλοί, τότε η αγάπη γίνεται αντικείμενο δοσοληψίας, τότε η φιλανθρωπία είναι ιδιοτελής, τότε δεν υπάρχει αγάπη, αλλά συμφέρον και εγωισμός. Γι αυτό, πάλι μας προτρέπει, να αγαπάτε τους εχθρούς σας, και να πράττετε το αγαθό και να δανείτε χωρίς να περιμένετε σε καμία ανταπόδοση, και τότε ο μισθός σας θα είναι πολύς, και θα είστε γνήσια παιδιά του Υψίστου, μιας που ο ίδιος ο Θεός ευεργετεί ακόμα και τους αχάριστους και πονηρούς ανθρώπους. Να είστε ελεήμονες, καταλήγει στο λόγο Του ο Χριστός, όπως ελεήμων είναι και ο Πατέρας σας. Με τους λόγους αυτούς ο Κύριος αναλύει πρακτικά τι σημαίνει η αγάπη προς τον πλησίον, και την διαστέλλει από κάθε ενέργεια που αποβλέπει στο συμφέρον μας.

Η αγάπη δεν είναι για το Χριστό μια κίνηση που εξαρτάται από τη συμπεριφορά των άλλων γύρω μας, αλλά αντλεί την καταγωγή της και τη δύναμή της από τον ίδιο το Θεό. Γι αυτό και η νέα εντολή, η μοναδική εντολή της Καινής Διαθήκης, είναι το «αγαπάτε αλλήλους», καθώς σ' αυτή στηρίζονται και ο Νόμος και οι Προφήτες, και κάθε έκφραση της εν Χριστώ ζωής. Ο άγιος Εφραίμ ο Σύρος θα μάς πει ότι η αγάπη, η ευσπλαχνία και η φιλανθρωπία προς τους αδελφούς μας, είναι θεώνυμες και θεομίμητες πράξεις, και πραγματώνουν το καθ' ομοίωσιν μέσα μας.

Και ο Μέγας Βασίλειος, σημειώνει ότι ο άνθρωπος, δεν είναι ούτε άγριο ζώο, ούτε πλασμένος για να ζει μόνος του, αλλά ως κοινωνικό όν έχει ανάγκη να επικοινωνεί με τους άλλους ανθρώπους, να αγαπά και να εισπράττει αγάπη. Γι αυτό και ο Κύριος δίνει την σαφή εντολή της προς αλλήλους αγάπης, και θέλοντας να διεγείρει την ψυχή μας προς την πραγμάτωση της αληθινής κοινωνίας με τον πλησίον, μάς λέει ότι σημάδι ότι είμαστε γνήσιοι μαθητές Του είναι όχι η θαυματουργία, αλλά η αγάπη. Δεν ζήτησε ο Χριστός από τους Αποστόλους να κάνουν σημεία και θαύματα, παρόλο που ο ίδιος τούς έδωσε αυτή την δωρεά και χάρη, αλλά ταυτίζει την αγάπη προς τον πλησίον με την αγάπη προς τον ίδιο το Θεό. Επεινάσα, μάς λέει, και μου δώσατε να φάω, και τα λοιπά. Και τούτο, επειδή η αγάπη προς τον πλησίον και η αγάπη προς τον Θεό είναι αλληλένδετες, και η μία τροφοδοτεί και ενισχύει την άλλη. Δεν είναι σπάνιο φαινόμενο, μέσα στην ανθρώπινη ατέλεια και αδυναμία μας, και έχοντας ανάγκη να εισπράξουμε την αγάπη των συνανθρώπων μας, την αποδοχή τους, την κατανόησή τους, να αντιλαμβανόμαστε την αγάπη ως μια κίνηση συναισθηματική, που περιορίζεται σε ένα στενό κύκλο ανθρώπων γύρω μας, και συχνά μεταβάλλεται, ανάλογα με τη συμπεριφορά τους. Όμως για τον Χριστό η αγάπη είναι κοινωνία προσώπων, και επειδή ως κοινωνία προσώπων και ως σχέση ενότητας με τον συνάνθρωπο και με τον Θεό δεν μπορεί να υπάρξει με όρους ιδιοτελείς, το χαρακτηριστικό της γνώρισμα δεν είναι η αντιπροσφορά, αλλά η προσφορά δίχως ανταλλάγματα, χωρίς κατ' ανάγκη να περιμένουμε την ανταπόδοση των άλλων.

Πιο απλά, αν περιμένουμε όλοι μας πρώτα οι άλλοι να μάς φερθούν με αγάπη, ώστε κι εμείς να πράξουμε ανάλογα, τότε μοιραία οι άνθρωποι αποξενωνόμαστε μεταξύ μας, κλεινόμαστε στο Εγώ μας και ζούμε από τώρα την απομόνωση, την προσωπική μας Κόλαση. Οι κοινωνίες μας συχνά χαρακτηρίζονται ως απρόσωπες, οι άνθρωποι κυκλοφορούμε στους δρόμους ως μονάδες μέσα στο πλήθος, απομονωμένοι, σκυθρωποί, δίχως ενδιαφέρον για τον πλησίον, δίχως πραγματική αγάπη μέσα μας. Γι αυτό και ο Χριστός μάς προτρέπει σήμερα να περάσουμε από την παθητική εγωιστική στάση στην ενεργητική και πραγματική έκφραση της αγάπης, που πρώτη προσφέρει και προσφέρεται και θυσιάζεται για τον κάθε άνθρωπο, ακόμα και γι αυτόν που μάς έχει βλάψει ή μάς μισεί. Παράδειγμα, οδηγός και βοηθός στην προσπάθειά μας αυτή είναι ο ίδιος, που ως ο Θεός αγαπά και τους δικαίους και τους αδίκους, και έγινε άνθρωπος και έπαθε για τις δικές μας αμαρτίες, παρόλο που δεν το αξίζαμε και δεν μάς το χρωστούσε, και Αναστήθηκε χαρίζοντας σε όλους εμάς την προοπτική της όντως Ζωής και Ανάστασης και χαράς πνευματικής, που μόνο η σταυρωμένη αγάπη μπορεί να πραγματώσει, μέσα μας και γύρω μας.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

Βίος Αγίου Ιεροθέου πρώτου Επισκόπου Αθηνών

Όνομα σύμφωνο με τα έργα

Ο Άγιος Ιερόθεος υπήρξε σπουδαίος πλατωνικός φιλόσοφος, άλλα και μεγάλη προσωπικότητα. Είναι ένας από τους μεγάλους Αγίους της, Εκκλησίας. Το όνομα Ιερόθεος σημαίνει άνθρωπος αφιερωμένος εις τον Θεό. Και πράγματι! Αυτός είχε έργα ιερά και άξια του Θεού. Με αυτά τα έργα αγιάσθηκε και καθιερώθηκε στο Θεό.

Πάντως γεννήθηκε εις το κλεινόν άστν των Αθηνών όπου ήκμαζαν τότε τα Γράμματα και η Φιλοσοφία. Γεννήθηκε λίγα χρόνια προτού έλθει στον κόσμο ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός.

Η πράξις εις θεωρίαν επίβασις

Ο Άγιος Ιερόθεος, προτού γνωρίσει τον Χριστιανισμό πού είναι η πραγματική σοφία, την οποίαν έφερε ο ίδιος ο Θεός εις τον κόσμο, επιδόθηκε στη Φιλοσοφία. Έδωσε σημασία και εις την αρετή, την πράξη. Ο Άγιος όμως Ιερόθεος κατέβαλε κάθε επιμέλεια, ώστε και στην πράξη και στη θεωρία ξεπέρασε όλους τους φημισμένους άνδρες της εποχής του και τους θεωρητικούς και τους πρακτικούς. Έφθασε στον ανώτερο βαθμό, όσο είναι δυνατόν να φθάσει άνθρωπος.

Μαθητής του Αποστόλου Παύλου

Με αυτές τις προσπάθειες καθάρισε τον εαυτό του και έγινε άξιος να δεχθεί την αλήθεια της Πίστεως μας, την πραγματική σοφία, την οποίαν έφερε ο Θεάνθρωπος εις τον κόσμο. Ο Άγιος Ιερόθεος δέχθηκε με όλη την καρδιά του την Πίστη του Χριστού. Πότε ακριβώς πίστεψε, δεν γνωρίζουμε. Πάντως διδάχθηκε από τον Μέγα Απόστολο των Εθνών Παύλο.

Πρώτος επίσκοπος των Αθηνών

Ο θεϊός Ιερόθεος και ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, αφού δέχτηκαν την Πίστη του Χριστού, διδάσκονται και οι δυο από τον Απόστολο Παύλο όλα τα δόγματα της Πίστεως. Ο Απ. Παύλος πού ανέβηκε «μέχρι τρίτου ουρανού και ήκουσε ρήματα άρρητα», δίδαξε τα απόρρητα της Βασιλείας των Ουρανών εις τον Ιερόθεο. Ο Ιερόθεος με τη σειρά του στον μαθητή του Διονύσιο δίδαξε τα απόρρητα δόγματα της Πίστεως και τα οποία ο Διονύσιος τα διετύπωσε στα υπέροχα βιβλία του. Ο Άγιος Ιερόθεος χειροτονήθηκε πρώτος επίσκοπος των Αθηνών.

Βάθος και πλούτος σοφίας

Τον Άγιο Ιερόθεο, τον ευγνωμονεί πολύ ο μαθητής του Διονύσιος Αρεοπαγίτης. Στα συγγράμματά του, του πλέκει θαυμάσια εγκώμια. Τον

ονομάζει Μέγα Ἴηλιον, κλειόν καθηγεμόνα, θείον διδάσκαλον, Ιερομύστην, υμνολόγον, θεόληπτον. Το θεώρημα του Αγίου Ιεροθέου περί Αγ. Τριάδος αποδεικνύει την μεγάλη φιλοσοφική και θεολογική μόρφωση του Αγίου.

Προεξάρχει στην κηδεία της Παναγίας

Ο Άγιος Ιερόθεος, ο επίσκοπος Αθηνών, αρπάχτηκε από νεφέλη, όπως και οι άλλοι Απόστολοι, και αιθερίως βρέθηκε στην κηδεία του Θεοδόχου Σώματος της Θεοτόκου. Αυτό το μαρτυρεί ο ίδιος ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης. Εκεί έψαλλε και εμελώδησε ύμνους και επιταφίους ωδάς εις δόξαν της Θεομήτορος.

Εκοιμήθη εν ειρήνη

Ο Άγιος Ιερόθεος υπήρξε μεγάλος εις την αρετή, σοφία και αγιότητα. Έζησε ζωή αγγελική. Ανέλαβε αποστολική διακονία και την εξετέλεσε. Με λόγια, με συγγράμματα, με έργα και αγώνες διέδωσε την Αλήθεια της Πίστεως. Αρχιεράτευσε ως ιεράρχης κανονικά και νόμιμα και ευαρέστησε εις τον Θεό. Εξεπλήρωσε τα διδασκαλικά του καθήκοντα πλήρως. Αυτός με τα έργα του, τα βιβλία του και τους λόγους του παρουσίασε στον κόσμο την ένσαρκο οικονομία του Χριστού. Ο Άγιος Ιερόθεος έπειτα από πολλά κατορθώματα και αγώνες, εκοιμήθη εν ειρήνη εις βαθύτατον γήρας επί Νέρωνος (54 - 68) και αξιώθηκε της Βασιλείας του Θεού.

Τιμές του Αγίου

Η Εκκλησία μας γιορτάζει την μνήμη του την 4ην Οκτωβρίου, την επομένη δηλ. της εορτής του μαθητού του, του Αγίου Διονυσίου, του Αρεοπαγίτου. Η τίμια Κάρα του Αγίου φυλάσσεται στο Μοναστήρι του Αγ. Ιεροθέου κοντά στα Μέγαρα. Επίσης λείψανά του σώζονται στο Αγ. Όρος, στη Μονή του Αγ. Παύλου, το δε δεξί του χέρι βρίσκεται στο παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τον Αγ. Ανδρέα, πού έκτισε η Αγ. Φιλοθέη η Αθηναία.

«Η ζωή μας, μπορεί να συγκριθῆ με μία λαμπάδα καμωμένη από κερι και φυτίλι, πού καίει με μία φλόγα πού έμεῖς ανάψαμε. Τò κερι – εἶναι ἡ πίστη μας. Τò φυτίλι ἡ ἐλπίδα μας. Καὶ ἡ φλόγα – ἡ ἀγάπη πού ἐνώνει τὴν πίστη μαζί με τὴν ἐλπίδα, ὅπως τò κερι καὶ τò φυτίλι καῖνε μαζί με ἀποτέλεσμα τῆ φωτιά. Ἐνα κερι κακῆς ποιότητος βγάζει, ὅταν τò ἀνάβης καὶ ὅταν τò σβήνης, μία ἄσχημη μωροδιά. Ὅμοια εἶναι καὶ ἡ ζωὴ ἐνὸς ἀμαρτωλοῦ...».

Ὁσίου Σεραφείμ τοῦ Σαρώφ